

АРАБСКИЯТ НАЦИОНАЛИЗЪМ И ПОЛИТИЧЕСКИЯТ ИСЛЯМ В КОНТЕКСТА НА РЕГИОНАЛНАТА СИГУРНОСТ В БЛИЗКИЯ ИЗТОК

Росица Делева

Резюме: През ХХ век идеологическите борби на Запад се водят между демокрация и фашизъм, фашизъм и комунизъм и демокрация и комунизъм, а Втората световна война и Студената война по същество са радикална форма на идеологическо противопоставяне. В същото време от Египет към целия арабски свят се надига идеологическа вълна на конфронтация между национализма и „Мюсюлманско братство“, която е сред най-големите сблъсъци на столетието, чийто двигател обаче не са претенциите за идеологическо превъзходство, а борбата за власт. Между Гамал Абдел Насър и Саид Кутуб няма „генетично“ заложено противопоставяне и в национализма на първия има от ислямизма на втория и обратното. Самият Гамал Абдел Насър признава, че „източникът на социалистическите ми идеи е ислямът“. Събитията от т.нар. Арабска пролет са пореден епизод на сблъсък за овладяването и задържането на властта. Именно властта е факторът, който разрушава свързаността между арабските националисти и ислямисти.

Ключови думи: арабски национализъм, ислямизъм, Египет, „Мюсюлманско братство“, Насър, Великобритания.